

محل تولد جام جهانی

اگر بخواهیم برای جام جهانی مانند یک انسان شناسنامه درست کنیم، بی تردید اروگوئه بخش مهمی از این شناسنامه خواهد بود و باید در مقابل بخش محل تولد، نام این کشور را به عنوان خاستگاه بزرگ‌ترین رقابت ملی دنیای فوتبال ذکر کنیم. در سال ۱۹۳۰، فیفا اولین دوره جام جهانی را بر اساس میزبانی مردم اروگوئه پیش برد و همچنان، خاطرات این میزبانی پس از ۹۶ سال در ذهن نسل‌های مختلف مردم اروگوئه زنده است؛ مردمی که فوتبال را در زمان برگزاری جام جهانی تبدیل به دغدغه اصلی خود می‌کنند و حالا اروگوئه در این دوره از جام جهانی، تلاش دارد تا یک بار دیگر به عنوان یک مدعی یا به جام بنگارند؛ هرچند که کار تیم ملی این کشور برای درخشش در جام جهانی به‌شدت دشوار خواهد بود؛ با گروهی دشوار و البته تیمی که برای نخستین بار، دیگر ستارگانی چون کاونی و سوارز را در خط حمله خود ندارد؛ با این حال پسران مارچلو بیلسا آرژانتینی می‌خواهند در آمریکا میراث سرمربی اسطوره‌ای این تیم یعنی اسکار تابارز را زنده نگه دارند.

نحوه صعود چگونه بود؟

اروگوئه برای رقم زدن صعود به جام جهانی از طریق گروه ۱ تیمی مقدماتی جام جهانی در منطقه آمریکای جنوبی کار سختی نداشت. پیش از شروع کوپا آمریکا ۲۰۲۴، اروگوئه شروعی طوفانی در مرحله مقدماتی داشت و پس از شکست دادن آرژانتین در این کشور برای اولین بار در ۴۰ سال اخیر برزیل را هم خارج از خانه شکست داد و همین شروع طوفانی، فاصله‌ای ۸ امتیازی بین اروگوئه و سه تیم پایین جدول که در جام جهانی حضور پیدا نمی‌کردند ایجاد کرد. با وجود چند نتیجه نگران‌کننده در بازی‌های خارج از خانه، دو برد در سه بازی آخر صعود اروگوئه به جام جهانی را قطعی کرد و آنها با امتیازهای برابر با کلمبیا و صرفاً به دلیل تفاضل گل پایین‌تر، در دره چهارم جدول ۱۰ تیمی مقدماتی جام جهانی در منطقه آمریکای جنوبی قرار گرفتند.

طلمسی که ۲۶ ساله شد

همچنان برای بسیاری از هواداران جوان فوتبال که چندان علاقه‌ای به دنبال کردن تاریخچه رقابت‌ها ندارند، باور این موضوع که اروگوئه دو بار در جام جهانی به قهرمانی رسیده دشوار است. در اولین جام که به میزبانی اروگوئه برگزار شد، میزبان در سال ۱۹۳۰ توانست با شکست دادن آرژانتین در یک فینال پرگل و تماشایی، جام را از آن خود کند و ۲۰ سال بعد در نخستین جام پس از پایان جنگ جهانی دوم، یک شگفتی بزرگ را رقم زد. پیروزی مقابل برزیل در خاک این کشور، مقابل دیدگان هوادارانی که در ورزشگاه ماراکانا، رکورد تعداد حضور هوادار در تاریخ جام جهانی را جابه‌جا کردند؛ دیداری که در برزیل به فاجعه ماراکانا مشهور شد و هر چند که در آن جام فینالی برگزار نشد، اما عملاً به عنوان یک دیدار نهایی، حکم قهرمانی اروگوئه را رقم زد. از آن زمان تاکنون، اروگوئه تیمی مدعی در سطح جهانی نبوده و بهترین عملکرد آنها در دوران مدرن جام جهانی، با حضور در جام جهانی ۲۰۱۰ رقم خورده؛ جایی که دیگو فولان در افریقای جنوبی برای تیم پرستاره اسکار تابارز خوش درخشید و در نهایت، توپ طلای جام را هم از آن خود کرد.

بازیکنان آن نسل از جمله سوارز، گویدین و کاونی وداع تلخی با جام جهانی پس از حذف زودهنگام از جام جهانی ۲۰۲۲ قطر داشتند و این جام، داستان متفاوتی برای اروگوئه دارد.

مدل بازی اروگوئه چگونه خواهد بود؟

در زمان مالکیت حریف، اروگوئه به تیم رقیب اجازه ثانیه‌ای فکر کردن نخواهد داد و طبق مدل تمام تیم‌های مارچلو بیلسا، با پرس دیوانه‌وار به دنبال تصاحب توپ در سریع‌ترین زمان ممکن خواهند بود. خط هافبک چنگنده متشکل از الوورده، اوگارتزه و بنتانکور، مشتاق پرس بازیکنان حریف خواهند بود و مدافعین نیز علاقه زیادی به ترک جایگاه خود در زمین برای کمک به پرس بازیکنان دارند. در زمان مالکیت توپ نیز این تیم با حضور بازیکنان سریعی چون دی‌آرسانکتا، رودریگز و آرتووخو به دنبال خلق موقعیت در سریع‌ترین زمان هستند. حتی در زمانی که آنها روی بازی کنترل دارند نیز اروگوئه به دنبال استفاده از فضای پشت مدافعین و فرار مهاجمان از طریق این فضا است و این را باید هویت تهاجمی تیم مارچلو بیلسا بدانیم.

اروگوئه

Group H

پانزدهمین حضور در جام جهانی

سرمربی: **مارسلو بیلسا (آرژانتین)**

کاپیتان: **خوزه خیمینز**

بهترین عملکرد: **قهرمانی (۱۹۳۰ و ۱۹۵۰)**

رتبه در رده‌بندی فیفا: **۱۷**

ستارگان: **فدریکو الوورده (اروگوئه)، رونالد آرتووخو (بارسلونا) و داروین نونیز (الهلال)**

بزرگه بازی‌ها:

سه شنبه ۲۶ خرداد: عربستان - اروگوئه ۱:۳
دوشنبه ۱ تیر: اروگوئه - کپ‌ورد ۱:۳
شنبه ۶ تیر: اروگوئه - اسپانیا ۶:۳

تیم سه بار قهرمان جام بین‌قاره‌ای شده‌اند و نقش مهمی در اعتبار جهانی فوتبال اروگوئه داشته‌اند. در کنار این دو قدرت سنتی، باشگاه‌هایی مانند دانوبیو و دفنسور اسپورتینگ نیز در دهه‌های اخیر نقش مهمی در فوتبال کشور ایفا کرده‌اند. دانوبیو به خاطر آکادمی قدرتمندش شناخته می‌شود و دفنسور اسپورتینگ نیز بارها در رقابت‌های قاره‌ای خوش درخشیده است.

فوتبال زنان و آینده فوتبال اروگوئه

فوتبال زنان در اروگوئه نسبت به فوتبال مردان دیرتر توسعه پیدا کرد. تیم ملی زنان این کشور از سال ۱۹۹۶ فعالیت رسمی خود را آغاز کرد و از اواخر دهه ۱۹۹۰ وارد رقابت‌های آمریکای جنوبی شد. اگرچه اروگوئه هنوز نتوانسته به جام جهانی زنان صعود کند، اما فوتبال زنان در این کشور روندی رو به رشد داشته و سرمایه‌گذاری بیشتری روی آن انجام می‌شود. در سال‌های اخیر، فوتبال اروگوئه تلاش کرده نسل جدیدی از ستارگان را معرفی کند. حضور مربیان مانند مارسلو بیلسا روی نیمکت تیم ملی نشان‌دهنده تلاش این کشور برای بازگشت به سطح اول فوتبال جهان است. اروگوئه همچنان یکی از قدرت‌های سنتی آمریکای جنوبی محسوب می‌شود و هر نسل تازه‌ای از بازیکنان این کشور، یادآور تاریخ پرافتخار «لا سلسسته» است.

میراث جاودانه لا سلسسته

اروگوئه شاید از نظر جغرافیا و جمعیت کوچک باشد، اما در فوتبال نامی عظیم دارد. کشوری که نخستین قهرمان جام جهانی شد، ماراکانای برزیل را در سکوت فرو برد و دهه‌ها الهام‌بخش فوتبال جهان بود. فوتبال در اروگوئه فراتر از یک بازی است؛ روایت غرور، مقاومت و هویتی ملی که در پیراهن آبی تاریخ فوتبال جهان بدون اروگوئه کامل نیست؛ کشوری که ثابت کرد برای باشگاه‌ها و کشورهای دیگر، فوتبال یک بازی است؛ روایت غرور، مقاومت و هویتی ملی که در پیراهن آبی تاریخ فوتبال جهان بدون اروگوئه کامل نیست؛ کشوری که ثابت کرد برای باشگاه‌ها و کشورهای دیگر، فوتبال یک بازی است.

تیمی وابسته به کاپیتان مادرید

درست در روزهایی که اخبار درگیری فدریکو الوورده درختکن ژنرال مادرید خیرساز شده، این بازیکن ستاره اصلی خط هافبک تیم ملی کشورش در جام جهانی ۲۰۲۴ خواهد بود. چهره‌هایی چون نونیز، اوگارتزه، آرتووخو و بنتانکور می‌توانند برای تیم بیلسا در این جام مؤثر باشند اما اهمیت هیچ یک از این بازیکنان در ترکیب اروگوئه، به اندازه کاپیتان ۲۷ ساله ژنرال مادرید نیست. فدریکو الوورده که در سال‌های اخیر توانایی خود در بازی ژنرال در پوست‌های مختلف را نشان داده، هم استعداد بازی به عنوان مدافع کناری را دارد، هم می‌تواند هافبک مؤثری نزدیک به هر دو دروازه باشد و هم توانایی گلزنی در لحظات حساس را خواهد داشت؛ مانند کاری که در این فصل مقابل منچسترسیتی با هت‌تریک در برنابئو انجام داد. آماندی روانی و جسمانی الوورده، برای مارچلو بیلسا و تیمش در این جام اهمیت بالایی دارد و او می‌تواند جام بهتری را نسبت به ۲۰۲۲ قطر در آمریکا برای خود رقم بزند.

اعتماد به فیلسوف باتجربه آرژانتینی

یکی از جذاب‌ترین سرمربیان جام ۲۳ بدون شک مارچلو بیلسا خواهد بود که پس از ناکامی در جام جهانی ۲۰۰۲ آرژانتین و درخشش با شیلی در جام جهانی ۲۰۱۰، برای سومین بار حضور در این مسابقات را تجربه می‌کند. پیرمرد آرژانتینی که دیوانه پرداختن به جزئیات تاکتیکی است و فلسفه مبتنی بر سرعت بالای بازی، پرسینگ و فوتبال دیوانه‌وار او روی بسیاری از مربیان فوتبال مدرن از جمله پپ گواردیولا اثرگذار بوده، پس از دهه‌ها فعالیت در کشورهای مختلف از اسپانیا و فرانسه گرفته تا آخرین تجربه در لیبرتوینا که منجر به بازگشت آنها به لیگ برتر انگلیس شد، حالا چالش‌سختی سخت را در ۷۰ سالگی پیش رو دارد. مدل خاص مربیگری وی و انتقادات از نحوه مدیریت رختکن توسط او، منجر به یک شکست عجیب ۱-۵ مقابل آمریکا شد و پس از آن، بیلسا کنفرانسی خبری با ۱۰۵ دقیقه زمان برگزار کرد تا به طور صریح، راجع به مشکلات تیم ملی اروگوئه صحبت کند و از این پرده برداشت که تیمش آماده درخشش در جام جهانی خواهد بود. اروگوئه نیز مانند سایر تیم‌های بیلسا قابل پیش‌بینی نیست، در روز اوج، اروگوئه قادر به شکست دادن هر تیمی خواهد بود و در روزی که همه چیز روی روال پیش نرود، هر تیمی قدرت ضربه زدن به اروگوئه را دارد.

قصه جاودان فوتبال اروگوئه

سرزمین آبی آسمانی

روزهای صنعتی و حمل‌ونقل فعالیت می‌کردند، نقش مهمی در گسترش این ورزش داشتند. نخستین مسابقه ثبت‌شده فوتبال در اروگوئه در سال ۱۸۸۱ میان باشگاه قایقرانی مونته‌ویدئو و باشگاه کریکت مونته‌ویدئو برگزار شد. در سال ۱۸۹۱ باشگاه آلبیون به عنوان نخستین باشگاه فوتبال رسمی کشور تأسیس شد و کمی بعد، باشگاه «سنترال اروگوئه ریلو کریکت کلاب» شکل گرفت؛ تیمی که بعدها به باشگاه بزرگ پناورل تبدیل شد. تورهای تیم‌های انگلیسی در آمریکای جنوبی نیز تأثیر زیادی بر پیشرفت فوتبال اروگوئه داشتند. باشگاه‌هایی مانند ساوتهمپتون و چلسی در دهه‌های ابتدایی قرن بیستم به این منطقه سفر کردند و سبک فوتبال حرفه‌ای اروپا را به مردم اروگوئه معرفی کردند.

آغاز دوران طلایی

اروگوئه نخستین قهرمان تاریخ کوپا آمریکا بود. این تیم در سال ۱۹۱۶ اولین دوره مسابقات قهرمانی آمریکای جنوبی را فتح کرد و یک سال بعد نیز عنوان خود را تکرار کرد. در دهه ۱۹۲۰، فوتبال اروگوئه وارد عصر طلایی شد؛ دوره‌ای که این کشور کوچک به قدرت اول فوتبال جهان تبدیل شد.

تیم ملی اروگوئه در المپیک ۱۹۲۴ پاریس همه را شگفت‌زده کرد و با شکست سوئیس قهرمان شد. چهار سال بعد در المپیک آمستردام نیز بار دیگر به مدال طلا رسید و جایگاه خود را به عنوان بهترین تیم جهان تثبیت کرد. این موفقیت‌ها باعث شد فیفا میزبانی نخستین جام جهانی را در سال ۱۹۳۰ به اروگوئه

پروژه‌های صنعتی و حمل‌ونقل فعالیت می‌کردند، نقش مهمی در گسترش این ورزش داشتند. نخستین مسابقه ثبت‌شده فوتبال در اروگوئه در سال ۱۸۸۱ میان باشگاه قایقرانی مونته‌ویدئو و باشگاه کریکت مونته‌ویدئو برگزار شد. در سال ۱۸۹۱ باشگاه آلبیون به عنوان نخستین باشگاه فوتبال رسمی کشور تأسیس شد و کمی بعد، باشگاه «سنترال اروگوئه ریلو کریکت کلاب» شکل گرفت؛ تیمی که بعدها به باشگاه بزرگ پناورل تبدیل شد. تورهای تیم‌های انگلیسی در آمریکای جنوبی نیز تأثیر زیادی بر پیشرفت فوتبال اروگوئه داشتند. باشگاه‌هایی مانند ساوتهمپتون و چلسی در دهه‌های ابتدایی قرن بیستم به این منطقه سفر کردند و سبک فوتبال حرفه‌ای اروپا را به مردم اروگوئه معرفی کردند.

در سال ۱۸۹۱ باشگاه آلبیون به عنوان نخستین باشگاه فوتبال رسمی کشور تأسیس شد و کمی بعد، باشگاه «سنترال اروگوئه ریلو کریکت کلاب» شکل گرفت؛ تیمی که بعدها به باشگاه بزرگ پناورل تبدیل شد. تورهای تیم‌های انگلیسی در آمریکای جنوبی نیز تأثیر زیادی بر پیشرفت فوتبال اروگوئه داشتند. باشگاه‌هایی مانند ساوتهمپتون و چلسی در دهه‌های ابتدایی قرن بیستم به این منطقه سفر کردند و سبک فوتبال حرفه‌ای اروپا را به مردم اروگوئه معرفی کردند.

شکل‌گیری هویت فوتبالی اروگوئه

فوتبال خیلی زود به بخشی از هویت اجتماعی اروگوئه تبدیل شد. در آغاز قرن بیستم، این ورزش نه تنها عامل سرگرمی بلکه ابزاری برای نمایش قدرت و هویت ملی کشور بود. نخستین مسابقه رسمی تیم ملی اروگوئه در سال ۱۹۰۲ مقابل آرژانتین برگزار شد و از همان

فرخ حساسی/ فوتبال در اروگوئه فقط یک ورزش نیست؛ بخشی از هویت ملی، فرهنگ عمومی و حافظه تاریخی مردم این کشور است.

کشوری با جمعیتی کمتر از سه و نیم میلیون نفر که نزدیک به ۹۰ درصد مردم آن عاشق فوتبال هستند و همین موضوع، اروگوئه را به یکی از فوتبالی‌ترین کشورهای جهان تبدیل کرده است. با وجود وسعت کم جمعیت محدود، این کشور آمریکای جنوبی نقش تعیین‌کننده در شکل‌گیری فوتبال مدرن ایفا کرده و نامش برای همیشه در تاریخ جام جهانی و فوتبال ملی ثبت شده است. اروگوئه نه تنها دو بار قهرمان جام جهانی شده، بلکه با ۱۵ عنوان قهرمانی کوپا آمریکا یکی از پرافتخارترین تیم‌های ملی جهان به شمار می‌رود. تیم ملی این کشور که با لقب «لا سلسسته» یا آبی آسمانی شناخته می‌شود، از نخستین قدرت‌های بزرگ فوتبال دنیا بود و هنوز هم به عنوان نماد غرور فوتبالی آمریکای جنوبی شناخته می‌شود.

میراث مهاجران بریتانیایی

فوتبال در اواخر قرن نوزدهم توسط مهاجران و کارگران بریتانیایی وارد اروگوئه شد. کارکنان راه‌آهن و شرکت‌های انگلیسی که در

ریمتی که از دل تاریخ می‌تپد

لا سلسسته، فراتر از یک تیم

محمدرضا رحیم پورا وقتی تیم ملی اروگوئه با آن پیراهن آبی آسمانی (La Celeste) پا به زمین می‌گذارد، تنها یک تیم فوتبال دیده نمی‌شود؛ بلکه میراث‌داران نخستین جام جهانی برابر چشم جهان ظاهر می‌شوند اما «لا سلسسته» چیزی فراتر از یک تیم است؛ خلاصه‌ای از کشوری کوچک در حاشیه نقشه اما بزرگ در تاریخ، هویت و مقاومت. سرمربی که با مفهومی به نام «گارا چاروا» پنجه اسطوره‌ای جنگجویان بومی به جهان یادآور شده که عظمت، نه در وسعت خاک، بلکه در وسعت اراده تعریف می‌شود.

اروگوئه در میان دو غول قاره، آرژانتین و برزیل، در کرانه شرقی رودهای لاپلازا و اروگوئه جا گرفته است. کشوری کوچک از نظر جغرافیا اما عمیق از نظر فرهنگ و هویت. مونته‌ویدئو، پایتخت آرام و منظم آن، شهری است که در آن بوی دریا با عطر پریا مانده (جای سنتی) در هم می‌آمیزد. نوشیدن مانه، این چای سنتی در مقمقه‌های مشترک، فقط یک عادت نیست؛ نوعی آیین اجتماعی است که پیوند و برابری را در زندگی روزمره مردم بازتاب می‌دهد. در خیابان‌های این شهر، آرامشی جریان دارد که در تضاد با هیاهوی همسایگان پرشورتر است اما همین آرامش، ستون هویتی ملتی است که به سادگی زندگی و پیچیدگی اندیشه باور دارد.

اروگوئه از تعدود کشورهای آمریکای لاتین است که سطح سواد در آن نزدیک به صد درصد است و نظام اجتماعی آن بر پایه آموزش، برابری و سکولاریسم شکل گرفته است. اینجا کلیسای دولت جداسد و سیاست اجتماعی، بیش از آنکه بر شعار بنا شود، بر ثبات و تداوم استوار است. شاید به همین دلیل، این کشور کوچک توانسته در بسیاری از شاخص‌های انسانی، فراتر از اندازه واقعی خود ظاهر شود. اما اگر بخواهیم روح اروگوئه را در واژه خلاصه کنیم، آن واژه «مقاومت» است؛ مقاومتی که نه فقط در سیاست و جامعه، بلکه در فرهنگ و هنر نیز جاری است. موسیقی «کاندومبه» (Candombe) یکی از روشن‌ترین نمادهای این روحیه است. این ریتم پر قدرت که از سنت‌های آفریقایی بردگان قرن هجدهم سرچشمه گرفته، امروز به یکی از مهم‌ترین نمادهای هویت ملی تبدیل شده است. شاید طبل‌های سه‌گانه کاندومبه - چیکو، ریپکه و پیانو - هر سال در خیابان‌های مونته‌ویدئو به صدا درمی‌آیند و شهر را به صحنه‌ای زنده از تاریخ و اعتراض بدل می‌کنند. این موسیقی در دوران دیکتاتوری دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی، تنها یک هنر نبود؛ زبان مقاومت بود. همان روحیه‌ای که بعدها در فوتبال با عنوان «گارا چاروا» معنا پیدا کرد.

اقتصاد اروگوئه، با وجود اندازه کوچک کشور، یکی از پایدارترین اقتصادهای آمریکای جنوبی است. تولید ناخالص داخلی آن در سال‌های اخیر در حدود ۸۵ میلیارد دلار قرار گرفته و درآمد سرانه‌ای بیش از ۲۳ هزار دلار نشان‌دهنده سطح توسعه‌یافتگی قابل توجه آن است. بخش عمده اقتصاد بر صادرات کوشش با کیفیت جهانی، سبوا، محصولات سلولزی و گردشگری استوار است. در گزارش‌های

